

тилъ на Самуила; царь Самуилъ много ся нажалилъ отъ това нѣщо, та наскоро умрѣлъ).

Нѣ подырь сто и пятьдесятъ години (въ 1186), Българе-ти вдигнали главѣ подѣ войводство-то на двама брата, Асѣня и Петра, и ся ослободили. Кога царувалъ тѣхный прѣмникъ, *Иоаннъ Асѣнь II*, Българско-то царство пакъ станѣло силно, и было едно отъ първы-ты царства на онова врѣмя. Столина-та му, Търново, станѣла и столнинѣ на особно българско патриаршество. Нѣ и това силно царство нетрайало много: въ вторѣ-тѣ половинѣ на XIV вѣкъ България подпаднала подѣ Турци-ты.

Сърбия е висока-та планинска земя по рѣкѣ Моравѣ и притоци-ты ѣ. Сърби-ти имали чясто боеве съ Византийци-ты, отъ които и прияли христьянскѣ-тѣ вѣрѣ. Най-напрѣдѣ Сърби-ти ся дѣлили на дребны племена и ся управляли отъ свои князове (*жюпани*). Въ XII вѣкъ единѣ отъ тѣхъ князове, *Шефанъ*, сбралъ токо-речи всичкы-ты Сърбы подѣ власть-тѣ си; а прѣмници-ти му ся наричали „краве“. Отъ това врѣмя Сърбия зела да става силна и да расширява крайнины-ты си. Тя най-много станѣла силна кога царувалъ забрутеный *Шефанъ VI Душанъ*, въ XIV вѣкъ. На негово врѣмя Сърбска-та държавя ся простирала на западѣ до Адриатическо море, а на югѣ до Бѣло-море. Нѣ подырь смърть-тѣ на Душана Сърбия зела да испада. Челядь-та му зела да ся кара; а заповѣдници-ти на области-ты зели да ся откъснать. На онова врѣмя на Старопланинскый полуостровъ ся натѣкнули Турци-ти. —

Источни Славяне. На широко-то равнище, въ источни Европѣ отъ Бѣло-море до Черно и отъ Балтийско до Уралскы-ты планины, въ IX вѣкъ живѣли тѣхъ народи: *Славяне*, на сѣверѣ отъ Черно море по рѣкы Днѣпръ и Днѣстръ, при Окѣ, Волгѣ, Западнѣ Двинѣ и около езеро Илмень. На западѣ отъ Славяны-ты живѣли *Литовци*. Всичкѣ-тѣ сѣверни Европеекѣ России, отъ Окѣ до Бѣло-море, живѣли *Финни*. На югисточни России живѣли *Козаре*, татарско племе,